REFLECTIONS ON BEAUTY

GERGELY BOGÁNYI

MISI BOROS

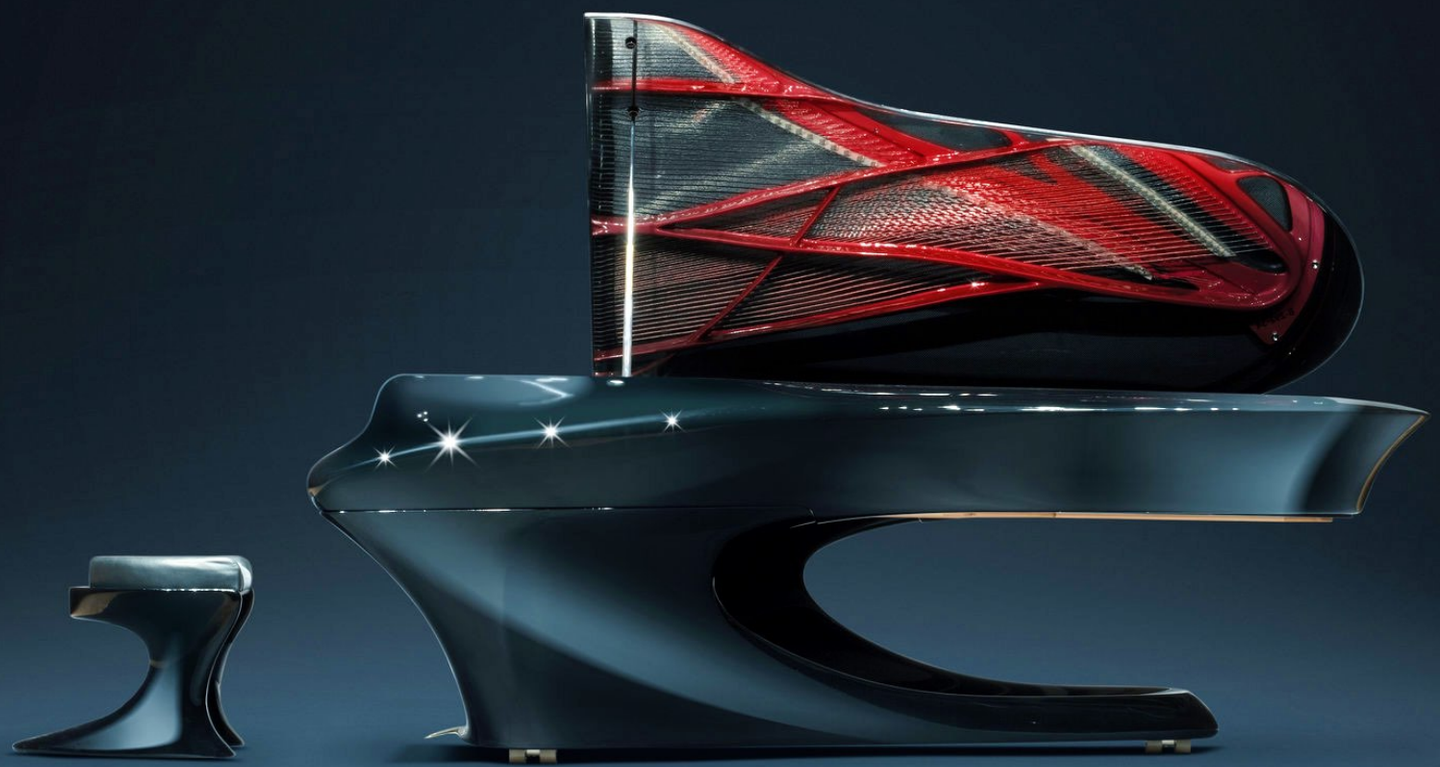

J. S. BACH

FRANZ LISZT

CLAUDE DEBUSSY

FRÉDÉRIC CHOPIN

SERGEY RACHMANINOV

LUDWIG VAN BEETHOVEN

HUNNIA RECORDS

GERGELY BOGÁNYI

MISI BOROS

BOGÁNYI B-292 GRAND PIANO

GERGELY BOGÁNYI

was born in Vác, Hungary, and began playing the piano at the age of four. He was awarded his first music prize at the age of six, and at nine won first prize at the National Piano Competition in Nyíregyháza, Hungary

Mr. Bogányi studied at the Sibelius Academy in Finland, at the Ferenc Liszt Academy of Music in Budapest and at the University Academy of Music in Bloomington, USA. Among his most important teachers were Zsuzsa Esztó, László Baranyay, Matti Raekallio and György Sebök. He attended master classes with Dmitry Bashkirov, András Schiff, Annie Fischer, Murray Perahia and Ferenc Rados.

The artist has been awarded prizes at numerous international piano competitions, such as the International Piano Competition in former Czechoslovakia, the International Piano Competition in Epinal, France, the International Piano Competition in Ettlingen, Germany and the Helmi-Vesa Piano Competition of the Sibelius Academy in Helsinki. Mr. Bogányi has won first place at the Chopin Piano Competition of the Ferenc Liszt Academy of Music in Budapest, the Mozart Piano Competition in Hungary and the International Piano Competition in Indianapolis, USA. He was also awarded first prize at the International Liszt Competition in Budapest in the fall of 1996.

As a soloist he performs regularly in Belgium, Germany, Austria, France, Spain, Sweden, Finland, Latvia, Estonia and in Italy. Many of his concerts have been recorded by radio and television stations. In Hungary he has performed with all the major orchestras, in Finland with the Helsinki Philharmonic Orchestra and the Helsinki Radio Symphony Orchestra and in Holland with the Netherlands Philharmonic Orchestra.

Gergely Bogányi has recorded several CDs. In recent years he made a recording of all of Franz Liszt's sonatas for piano and violin with the Hungarian violinist Barnabás Kelemen and produced several recordings of works by Frédéric Chopin (including the Mazurkas and the 12 Etudes, op. 25), Franz Liszt and Sergei Rachmaninoff.

www.boganyi-piano.com

MISI BOROS

Misi Boros was born in 2003 in Pécs, Hungary. Misi has been playing the piano since the age of 4. Starting at the age of 8, he was awarded first place in eleven age-group piano competitions in his native Hungary, and he has also won competitions in Rome, Milan, and Paris. Between 2013 and 2022, he gave 300 public concerts in cities beyond historic Hungary, including New York, Milan, Zurich, Tokyo, Osaka, Beijing, Shanghai, Shenzhen, Brussels, Stockholm, Gothenburg, Munich, Zagreb, Paris, Aix-en-Provence, London, Islamabad, Lahore, Karachi, Sao Paulo, and other cities. At the age of 10, in 2013, he participated in Lang Lang's International Children's Course in Munich. The Süddeutsche Zeitung wrote: "Some children are absolutely fabulous. For example Mihály Boros Brambauer (2003), who plays with distinction, finds a lot of joy in music, and at the same time is a little intellectual with a sense for arches and dynamics." (SZ 8 November 2013) In 2017, he gave a solo concert at the Palace of Arts (Budapest, Hungary) with the Hungarian National Philharmonic Orchestra.

The concert recording was praised by the Guardian. He has performed with twenty-two conductors and nineteen orchestras. Misi is currently a student at the Hochschule für Musik und Theater in Munich. He is a Junior Prima Prize winner.

www.borosmisi.com

REFLECTIONS ON BEAUTY

What does it mean to reflect? What is beauty? What does it mean to reflect on beauty in art? And in music especially? Art is less about understanding the world than about experiencing it. Only a person who can understand and live in the world, one who can reflect on the world - both perceiving it and causing it to perceive - can be said to be in possession of art. Reflection presupposes critical thinking and sensory experience. While we talk about cognition, sensory patchwork, and the exploratory experience of the beautiful, we must ask again and again: what may we term beautiful? Is there such a thing as beauty? If it exists, where is it? We beg for someone to show us. But beauty is not somewhere and cannot be pointed to. It is a shared experience, which is different for everyone. Just as every occasion is different, so does beauty always mean something different. Beauty is a unique, harmonious state of the soul, a particular constellation of minds, triggered by nature, a person, a work of art or an object. Nevertheless, the question "what is beautiful?" can hardly be answered in a way that is valid for all times and all people.

According to Immanuel Kant, the beautiful is that which is necessarily pleasing, free of all interest and beyond concepts. It is something that touches and captivates the beholder, instilling in him a special feeling. The physical effects of sound, colour or verse do not appeal to me; it is the creation of a person's soul, born of joyful inspiration and free of all calculation, that touches me, evoking in me an experience that I understand to be common to all human beings. Music, painting and literature are necessary to precisely articulate this experience. In the words of Immanuel Kant, "there can be no objective rule of taste which defines what is beautiful by means of concepts". Nor can we attempt to define beauty or to interpret it as a general concept.

The piano pieces featured in this recording reflect in different ways on the question: “What is beautiful?” They answer the question by laying hold to the forces of our mind and soul and restructuring them in a peculiar, unexpected manner. If these pieces are beautiful then - by listening to them - we become able to exist in the beautiful and by the beautiful, without knowing or even needing to say more. We marvel at the many faces, the varied character and content of beauty. It is fascinating to discover how many things can be beautiful, how many contexts, experiences, thoughts and emotions feed into what we call beauty in music. Music has many faces and reflects and presents beauty in a multitude of ways.

When listening to Johann Sebastian Bach, we immediately ask: is it possible for beauty to be expressed so simply? With just a few notes played in succession? The composer who wrote perhaps the most structurally dense and complex music ever created, is able to produce something moving and pleasing by combining a few notes that are technically easy to play. The beauty of simplicity is not simple to interpret; it can be an extraordinary test of strength for the performer and a source of pleasure for the listener who can receive the music in a variety of states of mind.

Sergei Rachmaninoff's work is an exploration of the sadness inherent in the key of C sharp minor. The prelude, as it unfolds, gives a singular aesthetic quality to this particular mood, which is never thought of as beautiful. The fast middle section seems to be in a hurry to go somewhere, but in the end, has nowhere to go. Perhaps it is a meditation on one's fate.

The works of Franz Liszt and Frederyk Chopin express the inexpressible depths of the soul and lay bare the most personal emotions. Liszt's poetry is astonishing, and Chopin's lyricism captivating. Bach has no lyricism in this sense, but his childlike simplicity is just as appealing and certainly as beautiful. Ludwig van Beethoven and Claude Debussy reflect on the mysterious light of the moon with music of the same title but composed from different perspectives. Debussy appeals to our senses, echoing the play of lights, evoking the mysterious sounds, sensations and perceptions of the night. Beethoven's sonata is the music of introspection, contemplation, reflection. In Für Elise, he expresses the sadness of unrequited love, but the soft, pulsating, lighter tones of the middle section are the sound of insight and wise resignation. Beethoven reflects on the sadness and beauty of hope abandoned, Rachmaninoff on the beauty of sadness.

These pieces, familiar to music-loving audiences, are different forms of reflection on beauty, revealing the hidden musical patterns that impress upon us the eternal uniqueness of music.

Misi Boros - Jolan Orban - Janos Boros

Bezáry

BOGÁNYI B-292 GRAND PIANO

The revolutionary Bogányi Piano – a first in the history of grand piano building – is constructed with a fully composite structure including a patented carbon fiber soundboard and action and recently the Carbon Core center plate, which helps reduce the total weight by 200 kgs (440 lbs), rendering the piano much more reliable and stable.

The new carbon fiber soundboard is more resistant to most exterior conditions, including heat, humidity, cold, damp and dryness. This keeps the quality and consistency of the sound as stable as possible, enabling the piano to stay in tune for much longer and to require less maintenance.

The Bogányi piano comes with a redesigned agraffe system, which connects the strings with the soundboard in a more precise manner, allowing for higher tension and liberating the sound when the instrument is played.

Our concert grands are equipped with standard carbon fiber action, combining our carbon fiber materials into a modern design, which allows for a wider range of dynamics than do traditional wood constructions.

The Bogányi Piano shape and soundboard, combined with the technical innovations, results in a uniquely refined sound. Every note played is refreshingly clear and distinct. This is a piano rethought, reassessed and reinterpreted from the perspective of the classical piano.

The astonishing design created by Hungarian designer Péter Üveges equips the piano with merely two legs instead of the traditional three. The design is not only beautiful to the eye but also to the ear, helping to propel more sound towards the audience.

The unique design also turns the piano into a piece of functional art and design. As spectacular architectural developments have revolutionized the structure of performing arts centers and concert halls alike, this new approach to piano design may well enrich the tradition of instrument making.

The Bogányi piano is a piano created by a pianist. It is born of deep insight into what constitutes high quality sound and enriches the concert experience for pianists and audiences alike. It is a modern piano for modern times, providing another high performance option for expert pianists, soloists or connoisseurs of classical, popular or jazz music. The Bogányi piano is a unique response to novel times and changing styles.

We carefully handcraft the Bogányi piano at our factory in Hungary, building each model individually upon request.

Our pianos are created with over 15 years of pioneering experience, engineering and innovation. We have 3 models available: the mid-size art model B-202, the Prestige B-262 and the performance size Prestige Grand B-292.

www.boganyi-piano.com

REFLECTIONS ON BEAUTY

TRACK LIST

1. Clair de Lune** – *Claude Debussy*	04:18
2. Liebesträume* – *Franz Liszt*	04:30
3. Moonlight Sonata* – *Franz Liszt*	06:04
4. Prelude Op. 3 No. 2** – *Sergey Rachmaninov*	04:14
5. Prelude in C major, BWV 846** – *J. S. Bach*	02:13
6. Nocturne Op. 27 No 2** – *Frédéric Chopin*	06:02
7. Prelude Op. 28. No 15* – *Frédéric Chopin*	06:09
8. Für Elise* – *Ludwig van Beethoven*	02:56

Gergely Bogányi*
Misi Boros**

Recording at SuperSize Recording, 17 July, 2021
Piano technician: Mihály Magyar
Balance and recording engineer: Gábor Halász
Mastering engineer: Tom Caulfield
Recorded audio format: Native DSD256 (Pyramix, Merging Hapi)
Microphones: AEA R88 Stereo Ribbon, 2 x DPA 4007, 2 x DPA 4041
Photo: Vasárnap.hu (Gergely Bogányi), László Körtvélyesi (Misi Boros)
Publisher's reader: Noémi Najbauer
Producer: Róbert Zoltán Hunka
©2022 Hunnia Records & Film Production
www.hunniarecords.com
HRES2120

REFLEXIÓK A SZÉPRŐL

Mit jelent reflektálni? Mi a szép? Mit jelent a szépre reflektálni a művészetben? Különösen a zenében? A művészet kevésbé a világ megértésére, mint inkább megélésére törekszik. Csak az embernek van művészete, aki képes megérteni és megélni a világot, aki képes reflektálni a világra, mégpedig a szó mindkét értelmében: ráeszmélni és visszatükrözni, megérteni és érzékeltetni a világot. A reflektálás feltételezi a kritikai gondolkodást és az érzéki tapasztalatot. Miközben megismerésről, megélésről, érzéki tapaszlatról, a szép felfedező átéléséről beszélünk, fel kell tennünk újra és újra a kérdést: mi a szép? Van olyan, hogy szépség? Ha van, hol van? Mutassátok meg! Ekkor azonban nem egyvalamire mutatunk, nem a szépségre, ami valahol van és rámutathatunk, hanem közös élményre, közös megélésre utalunk. Ez ugyanakkor mindenkinél más és más, és minden egyes alkalom is más, így a szép, a szépség mindig mást jelent. A szépség a lélek egyedi, harmonikus állapota, az elmeerők különös együttállása, melyet a természet, egy személy, egy műalkotás, vagy egy tárgy vált ki. Ennek ellenére aligha válaszolható meg azt a kérdés minden idők és mindenki számára érvényesen: "mi a szép?"

Immanuel Kant szerint szép az, ami minden érdektől, érdeklődéstől, fogalomtól mentesen, szükségszerűen tetszik. Ami megérint, magával ragad, különleges érzést támaszt. Nem a fizikai hang- és színhatások, verslábak tetszenek, hanem egy ember lelkének minden számítástól mentes önfeledt ihletéből fakadó alkotása érint meg és vált ki olyan közvetlen élményt, melyet minden emberrel közösként fogok föl. Mindeközben nem tudjuk pontosan elmondani, hogy mi is történik – ezért szorulunk a zenére, a festészetre, az irodalomra. Immanuel Kant megfogalmazásában "nem létezhet olyan objektív ízlésszabály, amely fogalmak által határozná meg, hogy mi a szép". Kísérletet sem tehetünk arra, hogy a szépet definiáljuk, általános fogalomként értelmezzük.

Az itt hallgatható zongora darabok különbözőképpen reflektálnak a kérdésre: "Mi a szép?" Válaszuk a felkínálkozás, a megmutatkozás, elménk és lelkünk erőinek megragadása, sajátságos, nem várt strukturáltsággal való megajándékozása. Ha ezek a darabok szépek, akkor ezeket hallgatva a szépben, a szép által létezhetünk, anélkül, hogy erről többet tudnánk vagy akár többet kellene mondanunk. Megtapasztalhatjuk, hogy a szépnek mennyi arca, karaktere, tartalma lehet, hogy mi minden lehet szép, milyen sok összefüggésben, élményben, gondolatban, érzelemben bontakozhat ki az, amit a zenében szépnek nevezhetünk. A zenének sok arca van, sokféleképpen reflektál a szépre és sokféleképpen jelenítheti meg a szépséget.

Johann Sebastian Bach művét hallgatva azonnal feltesszük a kérdést: ilyen egyszerűen kifejezhető lenne a szépség? Néhány hang, egymás után eljátszva? A zeneszerző, aki strukturálisan talán a legrétegzettebb, legsűrűbb, legösszetettebb zenét írta, képes megrendítőt, tetszést kiváltót írni néhány hang technikailag látszólag könnyen eljátszható összekapcsolásával. Az egyszerűség szépsége nem értelmezhető egyszerűen, rendkívüli erőpróba lehet az előadónak, örömforrás a hallgatónak, aki a legkülönfélébb lelkiállapotokban hallgathatja.

Sergej Rachmaninov műve a cisz-moll hangnemben rejlő szomorúság feltárása. A prelúdium, ahogy kibomlik, e sajátos, szépnek soha nem gondolt hangulatnak ad különleges esztétikai minőséget. A gyors középső rész mintha valahova sietne, de végül, mintha nem lenne hova. Talán az ember sorsa fölötti meditáció.

Liszt Ferenc és Frederyk Chopin műveiben a lélek szavakba foglalhatatlan mélységei és a legszemélyesebb érzelmek fejeződnek ki. Liszt költőisége ámulatba ejt, Chopin lírikussága magával ragad. Bachnál nincs líra ebben az értelemben, de gyermeki egyszerűségével éppúgy tetszik és éppannyira szép. Ludwig van Beethoven és Claude Debussy egybehangzó, de különböző nevű és különböző nézőpontú zenével reflektál a hold titokzatos fényére. Debussy az érzékeinkre hat, mintegy visszaveri a fények játékát, felidézi az éjszaka sejtelmes hangjait, neszeit, érzeteit, észleleteit. Beethoven szonátája a befelé fordulás, az elmélyülés, a gondolkodás zenéje. A Für Elise darabban a viszonzatlan szerelem szomorúságát fejezi ki, de a mű középső részében megszólaló lágy, lüktető, könnyedebb hangok a valós helyzetre való ráeszmélés, a bölcs belátás és a lemondás hangjai. Beethoven a visszavont remény szépségének szomorúságára, Rachmaninov a szomorúság szépségére reflektál.

A zenekedvelő közönség számára jól ismert darabok a szépségre történő reflektálás különböző formáit állítják előtérbe, miközben felfedik azokat a rejtett zenei mintázatokat is, amelyek a szépség egyszeriségét örökkévalóvá tehetik számunkra.

Boros Misi - Orbán Jolán - Boros János